

ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovy 4 □ 2011 □ Cena 20 Kč

Workshop Šarovy 2011

Ve dnech 13. – 16. 10. proběhl v Šarovech workshop (dílna) studentů architektury a umění z Brna. Organizoval jej Jan Ambrůz ve spolupráci s pedagogy vysokých škol. Činnosti se účastnilo 18 studujících. Hlavním cílem bylo nalézt možnosti architektonického řešení místních lokalit – okolí kluziště a šaten, prostoru kapličky, průtahu obcí a okolí obecního úřadu. *(Pokrač. na str. 4)*

Šarovský kroj

V posledním čísle našeho zpravodaje Šarovec v tomto roce, zavzpomínáme, jak žili naši předkové v minulém století, jak se oblékali při práci na poli, doma či v neděli do kostela, svátcích a jiných slavnostních příležitostech nebo když doprovázeli své spoluobčany, rodinné příslušníky na poslední cestu životem.

(Pokrač. na str. 8)

Vážení spoluobčané,

Před rokem v tuto dobu a na tomto místě jsem poděkoval všem, kteří přišli k volbám a dali důvěru novým zastupitelům obce. Dnes bych si dovilil zhodnotit uplynulý rok a zamyslet se nad tím, zda tato důvěra byla oprávněná a byla novým vedením obce respektována.

Dovolte mi projít společně s vámi rokem 2011. V prvním čtvrtletí roku kromě dvou veřejných zasedání obecního zastupitelstva (na kterých byl mimo jiné schválen rozpočet obce na rok 2011 a změna spravovatele účtu z důvodu poskytnutí účelového úvěru na dofinancování vodofikace obce), proběhlo několik úspěšných akcí, které jsou spjata s tímto ročním obdobím.

Proběhla „Tříkrálová sbírka“, tradiční košť „Šarovské slivovičky“ ukončený zábavou, profesionální hasiči ze Zlína nás poučili na besedě „Ukázky zásahů při první pomoci“. Zdařilý byl jako vždy „Fašank“, který vyvrcholil 1. bállem Sokolů. Velké účasti malých i velkých se těšil maškarní bál pro děti. V tomto období byla rovněž vydána publikace „Historie školy v Šarovech“ z autorské dílny našeho kronikáře Václava Pajtiny a jeho kolektivu, o kterou jeví zájem čím dál tím víc občanů. Náš čtvrtletník Šarovec začala vydávat posílená redakční rada v nové podobě.

Druhá část pololetí se nesla ve znamení tří veřejných zasedání zastupitelů a přezkoumání hospodaření obce za rok 2010. Na těchto zasedáních bylo mimo jiné schváleno: financování obnovy kanalizace a kanalizační řád obce,

povodňový plán obce a závěrečný účet obce za rok 2010. Ze sportovních a kulturních akcí zaujalo „Pálení čaroděnic“, Prvomájový pohár mladých hasičů, stejně jako již 11. ročník „O melúnový pohár“, který tradičně kraluje co do počtu účastníků. Novinkou ve výčtu akcí je bezesporu jedna z nejúspěšnějších, „Den matek“, na kterou přišlo více jak 200 lidí. Tato sláva měla velikou odezvu i v okolních obcích. V tomto kvartále byly rovněž zprovozněny internetové stránky obce v nové podobě.

Začátek druhé poloviny roku se vyznačoval mnoha kulturními akcemi, ze kterých bych se chtěl zmínit zejména o „Červencové noci“, která tentokrát byla v režii cimbalovky J. Čecha a přilákala slušnou návštěvnost. Dále to byla vzpomínková „Retro párty“, zdařilé odpoledne pro děti v knihovně pod taktovkou naší šikovné knihovnice a velmi poutavé a poučné bylo „Putování na hrad“. Dále proběhly besedy s Policií ČR a heraldikem J. V. Pavlů s občany na jejich profesní témata. Proběhla úspěšně II. etapa rekonstrukce chodníků v obci a na 9. zasedání OZ byly odsouhlaseny znak a vlajka obce a rovněž tak pasportizace komunikací v obci.

Ani poslední čtvrtrok nebyl chudý na pořádání akcí. Začátkem října proběhla dlouho očekávaná akce, které zpočátku většina obyvatelstva nedůvěřovala, ale myslím, že předčila mnohá očekávání. Občanské sdružení JINÁ KRAJINA připravilo setkání mladých budoucích architektů a jejich učitelů s občany tzv. „workshop“. Myslím, že přínos této události je pro

obec nedocenítejný, neboť postřehy, nápady a následné studie těchto mladých lidí nutí k zamyšlení nejenom zastupitele, ale i celou širokou veřejnost. Drakiáda byla ve znamení malých i velkých, taktéž lampionový průvod v den státního svátku 17. listopadu. V „hodovém fotbalku“ na kluzišti po velkém dramatu opět porazili „ženáči“ svobodné ogary. Závěrem roku byly navázány písemné kontakty s potenciálními družebními obcemi Šarovcova Lhota v Čechách a Šarovce na Slovensku. Parlamentem ČR byl odsouhlasen již zmiňovaný znak a vlajka obce. Poslední zasedání OZ v tomto roce pod číslem 10 zhodnotilo celý rok a odsouhlasilo další důležité body jednání, kterých bylo včetně předcházejících zasedání více jak šest desítek. Samozřejmostí byla koncem roku výzdoba kaple a postavení vánočního stromu.

To bylo zhodnocení čtyř ročních období činnosti zastupitelů a všech sdružení a spolků, které v obci úspěšně fungují a vzájemně spolupracují. Nemohu a ani nechci vyzdvihovat ten či onen spolek, protože jsem přesvědčen, že každý přispěl do sportovního, kulturního a společenského dění svým nemalým dílem. A nejen to. Brigády, kterých v obci přibývá naznačují, že zájem o to, aby se nám všem „dýchalo“ lépe, je zřejmý.

Vím, že se někomu může zdát, že úkoly, které jsme si předsevzali v tomto volebním období, se nedaří plnit tak rychle, jak bychom si všichni přáli. Chtěl bych se alespoň zmínit o asi největším problému, který nás tíží, a to jsou převody pozemků od státu do vlastnictví naší

obce. Čas strávený návštěvami institucí jako jsou Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Pozemkový fond či Katastrální úřad tady nechci rozebírat, stejně tak korespondenci a složitost administrativy s tím spojené. Po doložení všech potřebných (mnohdy podle mého i nepotřebných a zbytečných) dokladů se zdá, že se po více jak roce urgencí, žádostí a našeho snažení blýská na lepší časy. Věřím, že po ujištění úředníků se v příštím roce můžeme těšit na to, že pozemky bude vlastnit ten, kdo na ně má právo nejvyšší – obec Šarovy. Tato skutečnost je velmi důležitá i proto, že chceme-li žádat o jakoukoliv dotaci na budování nových a rekonstrukci starých objektů a komunikací, musíme doložit právo vlastnické. A zejména po „workshopu“ toto bude hlavní odrazový můstek ke splnění těchto cílů.

Naši obci se nevyhnuly ani nepříjemné a nepochopitelné události. Nájezdy občanů romského etnika na majetek obce, či nepovolená demolice a následná výstavba rodinného domu „na černo“, ba dokonce i verbální a fyzické napadení občanů ze strany sousedů. Všechny tyto incidenty se řešily a budou řešit nekompromisně a to tak, aby odradily případné následovníky.

Chtěl bych se zmínit krátce i o tom, co nás čeká v příštích letech. Hlavním cílem je vybudování tolik potřebného dětského hřiště, na které počátkem roku požádáme o poskytnutí dotace. Taktéž budeme žádat o dotace na opravy místních chodníků a komunikací. Pokud nám naše vládnoucí garnitura odsouhlasí a přidělí dle RUDu (rozpočtové

určení daní) v roce 2012 slíbené zvýšení finančních prostředků (naše obec by mohla získat až 400 tisíc Kč do rozpočtu), chtěli bychom v následujících letech okamžitě zahájit i s pomocí získaných dotací práce na realizaci studií mladých architektů. Jedná se o přeložení historického kříže na důstojnější místo a zkrášlení okolí kaple. Dalším cílem je zpomalení automobilové dopravy v obci (retardace alespoň na dvou místech) a v neposlední řadě změna funkce budovy současných „šaten“.

Dovolte mi poděkovat ještě jednou všem složkám působícím v obci za jejich celoroční aktivitu. Ať už se jedná o hasiče, sportovní oddíl stolních tenistů, sdružení „Šarovské hejtmanství“, či sdružení JINÁ KRAJINA. Myslím, že počet akcí v průběhu roku (1-2 měsíčně) jasně dokazuje, že dění v obci není tímto lhostejné a že to, abychom se někdy v budoucnu mohli přihlásit třeba do krajské soutěže „Obec roku“, záleží nejen na práci zastupitelů, ale i na celkovém přispění všech občanů.

A o to bych vás všechny, přátelé, chtěl

požádat. Věřím, že nám všem jde o to, abychom se v obci cítili rok od roku lépe a uvědomovali si spokojené žití a příjemnou atmosféru mezi námi.

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se pravidelně zúčastňujete veřejných zasedání vedení obce (a to v tak hojném počtu, který by nám mohly závidět i větší obce), diskutujete, kritizujete, ale zároveň přinášíte i kvalitní podněty ke zlepšení života v obci. Chtěl bych vás jen požádat o trpělivost, schovávavost a závěrečné hodnocení až po uplynutí nějakého času, nejlépe toho, který je vyčleněn do jednoho volebního období, na které dostalo toto zastupitelstvo mandát.

Dosti bylo bilancování, plánování a zamýšlení se, co dál.

Dovolte mi touto cestou všem popřát krásné a klidné prožití svátků, mnoho štěstí, zdraví a pohody v nadcházejícím roce 2012.

Nechť jsme všichni spokojení, šťastní a hlavně zdraví!

Vše dobré přeje
František Langr, starosta

Workshop Šarovy 2011

(Pokračování ze str. 1)

K vytvoření základních poznatků sloužila důkladná prohlídka obce a jejího okolí a pořízení fotodokumentace daných lokalit.

V rámci dílny vyslechli účastníci a zájemci z řad občanů několik přednášek.

13. 10. to byla přednáška Jana Skaloše, PhD. „Vývoj krajiny a její paměť“,

14. 10. přednáška etnografů J. Kačera a paní Polčákové, 16. 10. přednáška

historika umění Sedláře k moderním uměleckým směrům.

Podstatnou částí celé dílny byla prezentace výsledků činnosti studentů, rozdělených na skupiny k jednotlivým prostorám obce. Předložené náměty byly pro občany obce často překvapivé, přinášely nové pohledy a možnosti řešení.

První skupina se zabývala obohacením okolní krajiny. Doporučila vysadit

švestkovou alej podél cesty od Lapače po vrchovici, na cestě drahové obnovit alej třešňovou, upravit stromy kolem vrcholové cesty tak, aby umožňovaly výhled nad obec. Dále navrhla na spojnici drahové a vrchové cesty zasadit soliterní dub jako součást znaku obce, obnovit nad horním koncem obce jablonový sad, podél cesty ke Lhotě vysadit

jeřabinovou a k Salaši hrušňovou alej. Osamělou hrušň v polích vyhlásit za památný strom.

Skupina pověřená řešením komunikace v obci doporučila vytvořit retardéry, a to v prostoru mlýna, hospody, kapličky a horní části obce. Součástí návrhu bylo zasadit řadu stromů v těchto místech, vybudování ostrůvku před

pohostinstvím a využití barvy jako optického omezovače rychlosti projíždějících vozidel. Současně navrhla úpravu okolí kapličky včetně lávky do lesa.

Skupina k řešení kluziště a šaten předložila návrhy na zrušení točny, vnitřní přestavbu šaten (úpravu na klubovnu, saunu, sprchy a WC), vybudování laviček, úpravu stávající stodoly a výstavbu travnatého hřiště.

Skupina řešící okolí obecní úřadovny doporučila zrušit čekárnu a přesunout ji před pohostinství, zlikvidovat telefonní budku, plakátovací plochu a starou vodárnu a tím otevřít pohled na budovu obecního úřadu. Z části pozemku vytvořit ovocný sad s malými hřišti např. pro ruský kuželník a pétangue. Zachovat taneční kolo, změnit stoly a lavice a vybudovat WC v suterénu hospody. Ze starých záchodů vytvořit dětský bunkr umožňující různé vyžití. Nejzajímavější návrh byl vybudovat visitou terasu nad parkovací plochou

za pohostinstvím ve směru k výletišti, kde by bylo několik stolků a židlí s obsluhou z pohostinství.

Všeobecný smích vzbudily odlehčené návrhy jednoho účastníka vybudovat nad šatnami ocelovou věž se schodištěm vysokou 100 m (Empire Šarovy Building), zastřešit celou obec barevným sklem, na místě zbořeného domu č. 11 vybudovat visuté terasy Semiramidiny od silnice po vrchovici a nad obcí zřídit dřevěnou poustevnu. V souvislosti s budováním sauny navrhl využití a rozšíření dosavadních záchodků, takže přímo ze sauny by bylo možno skočit do vybudované tůně v potoce.

Všechny návrhy byly počítačově zpracovány a je možné se s nimi seznámit na obecním úřadě. Na zastupitelích nyní zbývá rozhodnutí, které návrhy lze v podmínkách, zejména finančních, v naší obci skutečně realizovat a také kdy. Václav Pajtina/foto MF

Dopravní statistika

V minulém čísle jsem uvedl, že během 12 hodin (od 6.00 do 18.00) před zřízením objížd'ky přes naši obec projelo 3 789 motorových vozidel. Uvedl jsem i svůj odhad, že dalších asi 1 000 vozidel projede obcí ve zbylých hodinách.

Obdobné sledování jsem si udělal ihned po zřízení objížd'ky. Během stejných 12 hodin projelo obcí celkem 4 488 motorových vozidel. Z tohoto počtu bylo 3 189 osobních, 414 dodávkových a 838 nákladních aut. Dále tedy projelo 37 autobusů, 10 motocyklů a 3 traktory.

Z těchto čísel vyplývá, že se zvedl počet osobních vozidel o 129 a nákladních o 613. Vzhledem k tomu, že léto přešlo do podzimu, poklesl počet motocyklů o 44. Počet ostatních druhů se prakticky nezměnil. Jestliže policie předpovídala, že obcí projede navíc 700 nákladních aut, lze to potvrdit, neboť zejména vozidla dálkové dopravy (TIR) jezdí prakticky celou noc. Například mezi 5. – 6. hodinou ranní přes kontrolou projelo 11 nákladních vozidel, po zahájení objížd'ky jich bylo 29 a mezi 19. – 20. hodinou místo 3 jich projelo 20.

Nejhustší provoz byl mezi 7. – 8. hodinou a 15. – 16. hodinou, kdy Šarovami projelo vždy více než 450 motorových

vozidel, tedy průměrně každých 7,5 sekund jedno.

Václav Pajtina

Vzpomínka na Aloise Samohýla

Ve věku 82 let zemřel v neděli 27. listopadu po dlouhé těžké nemoci jeden z nejvýznamnějších podnikatelů Zlínského kraje Alois Samohýl. Dlouhá léta bylo jeho jméno spojeno i se sousedními Březolupy, kde určitý čas žil se svou ženou Ludmilou.

Rád budu vzpomínat na společná přátelská posezení nejen v jeho malé kanceláři v Loukách, ale především u něj doma. Naposledy jsem měl tu možnost si s panem Samohýlem přátelsky povykládat na přelomu srpna a září 2011 v jeho zlínském domě. Po schodech mi do přízemí přišla otevřít drobná velmi milá paní Samohýlová. Její manžel už mě a malou Terešku, která chtěla jít na návštěvu se mnou, čekal v prvním patře. Pro moji dcerku se snažil ještě v šuplících najít hračky po svých odrostlých vnoučatech.

Pana Samohýla i jeho manželku velmi zajímaly aktivity Šarovského hejtmanství a těšil se, že spolu ještě někdy společně vyjedou autem k hradu Šarovy. Ukazoval jsem mu fotografie z Putování na hrad Šarov a vyprávěl o atmosféře při této akci. Při těchto záběrech se rozvykládal nejen on, ale i jeho manželka mající blízký vztah k historii. Z pokoje přinesla arch kopií dobových dokumentů o Šarovech a Březolupech a společným povídáním o době dávno

minulé jsme strávili drahnou chvílí. Oba zavzpomínali na krásné okamžiky, kdy spolu k rozvalinám hradu chodívali.

Pan Alois Samohýl byl přes šedesát let spjatý s prodejem vozidel značky Škoda. Ve Zlíně mimo jiné vybudoval jedinečné muzeum veteránů. V minulosti patřil k úspěšným automobilovým závodníkům. Ještě letos v srpnu, pár dní před naším soukromým rozhovorem, absolvoval veteránský závod během tradiční Barum rally Zlín.

Alois Samohýl se narodil 9. ledna 1929 ve Zlíně, s ženou Ludmilou vychoval dva syny. S automobilkou Škoda spolupracoval 66 let, během své profesní kariéry dokázal prodat více než 170 tisíc vozidel. I ve svém vysokém věku se podnikatel stále aktivně zajímal o politické i společenské dění na Zlínsku. Pokud mu to zdraví umožňovalo, do své kanceláře ve Zlíně-Loukách docházel denně.

Poslední rozloučení s Aloisem Samohýlem se uskutečnilo ve zlínském kostele sv. Filipa a Jakuba začátkem prosince.

S úctou k těm, kteří již nejsou mezi námi.

Aleš Fuksa

Šarovský kroj

část 1. - ženský sváteční kroj

(Pokračování ze str. 1)

Jelikož již dnes šarovský kroj téměř vymizel, chceme tuto tradici přiblížit mladé generaci jak starými rodinnými fotografiemi našich předků, tak některými součástmi slováckého kroje, pokladů našich babiček a prababiček, které šarovské ženy s velkou vážností a úctou opatrují a váží si této tradice. V tomto čísle si připomeneme ženský sváteční kroj (obr. 1).

V dalších číslech neopomeneme představit i sváteční kroj mužský a dětský, stejně tak ženský, mužský a dětský všední.

Obec Šarovy je poslední slováckou vsí, kde Moravské Slovácko přechází na Valašsko. Šarovský kroj patří ke skupině slováckých doláckých či dolských krojů. Dělí se na další skupiny a odstíny, jak popisuje kronikář Světlík. Do skupiny hradištský kroj, patří i odstín bílovský s obcemi Bílovice, Včelary, Mistřice, Javorovec, Kněžpole, Nedachlebice, Částkov, Svárov, Březolupy, Šarovy, Komárov a Topolná (Světlík, 1931).

Bílovský kroj je jedním z nejstarších krojů slováckých. Časem prodělal hodně změn, zvláště u ženského kroje. V jednotlivých obcích se liší nepatrně ve vyšívání, hlavně u „šorců“ (zadní vrchní sukně).

V minulosti byl i v naší vsi kroj součástí vybavení žen, dívek, mužů, chlapců i dětí. Kroje si všichni vážili a pečlivě se o něj starali. Téměř v každé domácnosti

obr.1 sourozenci Marie a Hynek Vojtáskovi č. 59, fotografie z roku 1920

nechyběl „kostn“ (komoda či truhla se šuplatama), kde se součásti kroje ukládaly, aby se nepokřičily. Kroj se dědil z generace na generaci. Maminky dbaly na to, aby i děti už od těch nejmenších měly svůj kroj. Znáám to i z vyprávění mojí stařenky. Měla kroj, který jsem už jako malá obdivovala, a který nosila i její dcera a dokonce i já.

Stařenka prala, škrobila a žehlila rukávce a „spodňáky“ (spodní sukně) „dolkám“ (ženy, co nosily dolský kroj). Rukávce se šily z jemného plátna (obr. 2). Škrobila je v syrovém škrobu z brambor, na žehlení měla přizpůsobený dřevěný rukávník, skládala je do „sámků“ a pak vytvarovala „baně“.

Na hlavě vázala velké červené šátky s různými květovanými vzory „turčáky“ (obr. 10). Vázání bylo složité. Poté, co se šátek uvázal, sundal se z hlavy a nasažoval se, až byla „cérka“ v kroji oblečená. Oblékání do kroje byl obřad. Sama se dívka neoblékala, vždycky měla pomocnici, která kroji rozuměla. Začínalo se první plátěnou košilí „rubášem“. Byla to vlastně nejspodnější sukně a k ní byla přišitá horní část, spíše jako širší pas s úzkými ramínky „opléčko“. V pase se uvazovaly naškrobené spodní sukně „spodňáky“, které byly dvě až tři a u spodu je zdobila kraječka nebo výšivka. Kamarádka, maminka, babička nebo tetička potom pomáhaly děvčici do baňatých naškrobených rukávů s hladkým „živůtkem“ (košilka spojená s rukávci).

Na živůtek s rukávci (obr. 3) se oblékala různě barevná vesta „frydka – kordulka“ (obr. 4). Frydka byla z brokátu, atlasu nebo svátečního ornátu, různě barevná, vpředu s vyšivanou pentlí s paličkovanou lesklou krajkou ze stříbrného dracounu a knoflíčky.

Rukávce byly zakončeny širokými krajkami „kadrlemi“ (obr.5). Ty si stařenka i teta vyšívaly samy bílou nití a otvory prostříhávaly. Kadrle byly stáhnuty barevnou mašličkou. Na ramena byly našity výšivky „nárameníky“ na prsa „přednice“, kolem krku límec „obojek“ (obr. 6). Vše bylo vyšité žlutým hedvábím s modrými, černými či červenými vyšíváními.

Po složitém oblékání rukávů a všeho, co k nim patří, se opásal kolem pasu „šorec“ (obr. 7). Tato sukně z černého klotu byla vpředu rozstřížena až k pasu

obr.2 spodničky

obr.3 rukávce se živůtkem

obr.4 frydka

obr.5 kadrle

obr.6 nárameníky, přednice a obojek

obr.8 fěrtůšek

obr.7 šorec

obr.9 opasovačka

a vzadu varhánkovitě naskládaná. Na šorec se navazují barevné „štrumple“ (dva pruhy látky zdobené malovanými, vyšívanými či naleptanými květinami), které se zpravidla shodují s pentlemi na frydce.

Vpředu se kolem pasu vázal „fěrtůšek“ (přední svrchní sukně, obr. 8). Býval z brokátu, bílý, zelený, červený nebo žlutý. Mladé dívky nosily světlé barvy a nejoblíbenější sváteční fěrtoch byl

červený. Brokátová látka byla zvláštní tím, že měla vyražené květy, na jedné straně světlé a na druhé tmavé (obr. 8).

Na fěrtůšek se vázala vpředu barevná stuha „opasovačka“ (obr. 9), stejně jako na šorec vzadu „štrumple“. Nakonec hlavu ozdobil předem uvázaný šátek „turčák“.

Boty se nosily černé kožené, většinou vysoké „holénky“. Méně pak nízké šněrovací boty nad kotník „střevíce“.

V ruce nesměl chybět bílý vyšívány šátek.

Dodnes opatruji některé části kroje, obdivuji výšivky ke kroji a šorci nebo kadrle ručně vyšíváné mojí stařenkou. Spolu se spoluobčany se pokoušíme posbírat dosud existující zachovalé části šarovského kroje, aby náš kraj zcela nezamizel.

Tímto naše redakce žádá spoluobčany, kteří vlastní některé součásti šarovského kroje, ke krátkému zapůjčení.

Libuše Langrová/foto MF
Redakce Šarovce děkuje paní Boženě Knotové za zapůjčení součástí kroje.

obr.10 turčák

Dějiny obce

Rok 1986 se pro mužské obyvatele obce vyznačil tím, že byla dokončena rekonstrukce pohostinství a 14. listopadu bylo slavnostně otevřeno. Stará budova byla zbourána a vystavěn zcela nový objekt s vodovodem, ústředním topením a elektrickými akumulacími kamny v sále. Celkové náklady dosáhly 763 000 korun a jen v tomto roce bylo odpracováno 3 230 brigádnických hodin. Byla také vybudována nová elektrická přípojka do hasičské zbrojnice. Problémy byly s polním hnojištěm JZD na vrchové cestě, protože hnojívka vytékala na cestu a volně byla deště splavována do vodních zdrojů. Podobně negativně působila i skládka jedovatých látek firmy ZPS umístěná ve Lhotě.

V roce 1987 se hlavní událostí stala oslava 60. výročí vzniku požárního sboru v obci. Byla řešena také řada problémů, které se v obci vyskytly, a to

jak v sousedských vztazích, tak i při červnových vydatných srážkách, kdy došlo k zaplavení luk, zanesení studní, náplavám na cestách a zanesené kanalizaci. Nejvíce byl postižen pozemek Josefa Svozila, který musel na vlastní náklady zabránit sesuvu půdy nad i pod cestou nad mlýnem.

Rok 1988 nevybočoval v žádném směru. MNV konstatoval, že v Šarovech byla vybudována základní vybavenost, tj. obchod, pohostinství, kluziště se šatnami, volejbalové hřiště a taneční kolo. V dalším období bude stačit jen jejich řádná údržba. Poprvé se také objevil záměr obě obce plynofikovat. MNV dále rozhodl předat sportoviště TJ Sokol s cílem aktivizovat její činnost.

V roce 1989 nic nenasvědčovalo tomu, že by měl být zvláště významný. Teprve listopad znamenal zvýšenou pozornost věnovanou občany událostem v Praze.

Jako ohlas se projevil založení Občanského fóra v Šarovech. Vše proběhlo v klidu. Zejména starší občané uvítali, že se okresní město vrátilo k názvu Zlín.

Rok 1990 přinesl zjištění, že v obci žije 234 obyvatel v 78 bytech, v každém v průměru 3 obyvatelé. MNV Bohuslavice řešil řadu otázek pozemkového vlastnictví. Smlouvy o užívání

pozemků uzavřeli manželé Jančovi, Rezníčkoví, Marie Kalusová, Josef Pavlík a Bohumil Hilner. V červnových volbách do Federálního shromáždění zvítězilo občanské fórum. V listopadových volbách do obecního zastupitelstva se jeho členkou stala Šárka Machová kandidující za Občanské fórum.

Václav Pajtina

Z historie hasičského sboru

Rokem 1974 začaly přípravy k 30. výročí osvobození naší republiky Sovětskou armádou. Náš hasičský sbor přispěl také k tomuto výročí. Dosáhl výrazných úspěchů ať už v ideové práci, odborné přípravě, výcviku, ale i v práci s mládeží, při údržbě požární techniky, výzbroje, opravách a budování nových požárních vodních zdrojů.

Základna sboru tento rok měla 30 členů, z toho 3 v základní vojenské službě. Dále měla zájmový kroužek žáků. V průběhu roku sbor připravil 4 výborové, 12 členských schůzí a 16 schůzek žákovského kroužku. Provedl 5 teoretických školení, 11 praktických cvičení a 5 školení záahového družstva.

Účastnil se při požáru v Salaši, místnímu JZD Rudý říjen poskytl dvakrát pomoc při zásahu na místní farmě zatopené blátem při povodni.

Členové sboru odpracovali v Akci Z organizované MNV 300 hodin. Dalších 199 hodin odpracovali při údržbě a ošetřování dvou požárních vozidel, techniky, technických prohlídkách vozidel a úpravě nového požárního vozidla. Největší akcí sboru byla oprava hasičské zbrojnice, která si vyžádala

875 hodin. Na dobudování a natření sušáků na hadice odpracovali 46 hodin. Zásahové družstvo se účastnilo všech okrskových a okresních akcí. Družstvo žáků ve své kategorii okrskovou soutěž vyhrálo a v okresním kole se umístilo na čestném 2. místě. Žáci se dále účastnili besedy v Bohuslavicích. Sbor se také podílel na oslavách 100. výročí založení hasičského sboru v Malenovicích a 50. výročí v Salaši.

Pro informaci občanů o nebezpečí požárů byly připraveny dvě relace v místním rozhlase. Sbor připravil pro své členy a spoluobčany dvě společenské zábavy. Z pokladní zprávy vyplývá, že maškarní ples přinesl zisk 1730 Kčs a hodová zábava 1137 Kčs, což byly hlavní příjmy sboru v tomto roce. Celkově měl příjmy 5524 a výdaje 1872 Kčs. Zůstatek tak činil 3697 Kčs.

V tomto roce se sbor rozloučil se zakládajícím členem a prvním velitelem bratrem Františkem Vyoraalem, č. 8. Účastnil se též pohřbů členů okolních sborů.

Sbor také poskytl svatební dar Josefu Jurčovi a zakoupil květiny k MDŽ.

Z kroniky vypsál Josef Pavlík

Pranostiky

Leden

- leden je počátkem roku a vrcholem tradic - jak vysoko leží sníh, tak vysoko tráva poroste

Únor

- Vánoce a metelice v únorový čas, neopustí nás - 24. – na svatého Matěje, skřivánek vesele zapěje: Přijde jaro přijde
- Netrkne-li únor rohem, švihne ocasem

Březen

- březen umí sníh a led rozehrát, ale chce-li i nadělat - 7. – o svatém Tomáši, sníh bředne na kaši

Zkušený hospodář, zahradník a včelař radí

Leden

Vyvážeti hnojůvku, zem a bahno z rybníků kopati, sbírat i vyvážeti mrvu chlívskou a hnojiva pomocná. Závěje sněhové uklízeti, vody sváděti a brázdy i svodnice opravovati. Kamení poklízeti, bodláčí mýti. Zavlažovací strouhy prohlížeti. Nemrzne-li, orbu opakovati. Na vinice hnůj všeho druhu přivážeti, zvláště hnojůvku rozlévati. Tyčky poříditi a chystati. Pařeniště opravovati a hnojem opatřiti, zakládati chřestoviště, ořezávati živé ploty, hnojit i nemrzne-li, hnůj zarývati. Sbírat housenky, suché větve odřezávati a zdravé

čistiti, kůly svážeti a povřísla k nim chystati. Holé stromy proti zajícům obalovati. Vyklízeti záchody a zakládati komposty. Mlátiti, zvláště za mrazivých dnů, len a jetel. Opatrovati jámy řepové a bramborové, povřísla plísti do zásoby, obilí na sejkách přehazovati, sklepy vyvětrávati a zeleninu v nich před mrazy šetřiti. Ledy voziti, náradí v kůlně opravovati. Opatrovati ouly slamou, rohožkami neb houněmi před mrazem, svítí-li slunce, nastýlati slámy před ouly, aby se včely čistily.

Únor

Vyvážeti popel, saze, vápno na jete-liště, orati, není-li příliš mokro. Za mírného počasí síti oves a hrách. Brázdy vodní prohlížeti, pole slínovati a osení mrazem vytažená převláčeti. Louky, nejsou-li zmrzlé, zavlažovati. Chmelnice překopávati při dobrém povětří a rýhovati pro nové chmelnice, hnojůvku do jam vlévati, révy vinné skláněti a příkrývati

V pařeništi sázeti salát, okurky, petržel, česnek a cibuli, záhony přerývati, v jádrnici semena ovocná sázeti, mladé stromky přesazovati, živé ploty zakládati. Opatrovati stromky pořádné (špalírové) před mrazem, sbírat mech a strouhati starou kůru, opravu hradeb a plotů obstarávati
Chystati semena k setbám a čistiti je,

hnojiva jako v lednu vyvážeti a potřeba-li, mísiti kouspená hnojiva.

Stěhovati kouspené nebo prodané ouly, ostatně jako v lednu.

Březen

Za počasí nepříznivého platí totéž, co v lednu a únoru, jinak orba a vláčení, setba jarního žita, ovsa, pšenice, vikve, máku a mrkve, v krajinách teplých i ječmene. Řepku okopávati a plíti, hlízule sklízeti, zimní pšenici a jetel převláčiti, krtiny na lukách rozhrabovati, holá místa posívati travnatým semenem, nerovnosti zavlažováním způsobené urovnávati

Rýhovati k novým chmelnicím, ponejprv okopávati, zbytečné prejty a mrvously pořezávati. Révy za suchého povětří vyndati, hnojit a pořezávati, z nejsilnějších okrajovati rozvody k posázení míst prázdných.

Okopávati zeleniny, plíti a zalévati,

přesazovati jahody, sázeti jakubky (zemčata) a vysazovati řípy, mrkve a tuříny na semeno, síti řeřichu a červenou řípu. Chřestoviště poklízeti.

Odkrývati stromy a keře přikryté a ořezávati, stěhovati a roubiti mladé stromky. Zakládati stromovky a štěpnice, vysazovati pecky v jádrnici, sbíráti housenky a škodlivý hmyz.

Meruňky a broskve chrániti před mrazy nočními. Chystati semení k setbám a čistiti je, hnojiva jako v lednu vyvážeti a potřeba-li, mísiti kouspená hnojiva.

Počišťování a prohlídka oulů za prvních výletů včel, krmiti vychudlé ouly, snímati pokrývky zimní.

Příroda kolem nás

Letošní měsíc říjen nám dal možnosti užít si pěkných slunečních dnů na procházce v lese nebo při posledních pracích na zahrádce. Co nás jistě potěšilo, byl pohled na zelený trávník plný rozkvetlých sedmikrásek i pampelišek, rozkvetl i keř zlatého deště a kaliny růžové. Říjen ale nezapomněl na to, co dělá každý rok. Čtrnáct dnů před Dušičkami nebo den před 1. listopadem poslal ještě do kvetoucích zahrad první mrazíky. Zahrádkáři smutně stáli nad spálenými květinami, hlavně jiřinami. Splnil své poslání a zase byly pěkné, slunečné dny. Začátkem listopadu jsme obdivovali barevnou paletu okolních lesů, stromů v šarovských zahradách a humnech. Listí na stromech vydrželo dlouho. Ale ani listopad nezapomněl – listí opadalo a

my hrabali a hrabali a pod listím stále kvetly skromné sedmikrásky.

A co nás čekalo v prosinci? Každý hospodář by měl projít sadem, poděkovat stromům za dary, které nám dávají a popřát jim, aby zima nebyla pro ně příliš krutá. Nezapomínat na ptáčky a krmit je po celou zimu.

Jistě jsme nezapomněli 4. prosince na sv. Barborku nařezat si větvičky stromů, ošetřovat je tak, aby rozkvetlými květy potěšily na vánočním stole.

Rok co rok přicházíme o vánoční tradice. Připomeňme si letos kouzlení a věštění na Štědrý večer:

- rozkrojení jablíčka napříč: hvězdička znamená zdraví, štěstí a úspěch, nehezky jádřinec naopak nemoc a zármutek

- rozlousknout 4 vlašské ořechy jako

4 roční období: všechna pěkná jádra znamenají zdraví po celý rok, kolik černých, tolik nepohody a nemoci

- skořápky jako lodičky: Lodičky pokládáme do umyvadla s vodou vedle sebe. Dokud drží pohromadě, bude tak pohromadě i celá rodina. Čí lodička míří pryč od ostatních, ten se vydá na cestu

- lití olova: nad plamenem roztavíme ve lžici olovo, uchem klíče ukápneme do vody. Podle vytvořených tvarů hádejte, co vás čeká

- házení pantoflem: svobodné dívky se postaví zády ke dveřím, do pravé ruky pantofel a hodí ho za sebe. Když bota míří špičkou ke dveřím, bude svatba a odchod z domu. Opačně, ještě si rok počká

- chcete, aby vás měli všichni rádi.

Na Štědrý den si pomažte tvář medem - nechcete mít prázdnou peněženku? Nezapomeňte si dát do peněženky několik omytých šupinek ze štedrovečerního kapra

- třásti stromem a říkat: třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes

- abyste v příštím roce nezabloudili, rozdělte jablíčko na tolik dílů, kolik je u stolu osob. Každý svůj dílek sní. Kdyby kdokoliv z přítomných příští rok zabloudil, stačí si vzpomenout, s kým jedl o Vánocích jablko.

Tak ať si vyvěstíte jen všechno dobré do příštího roku 2012.

Libuše Langrová

Gratulace – Rozloučení – Akce - Výročí Oslavenci - gratulujeme

foto VP

Posledním jubilantem – sedmdesátníkem se stal pan Oldřich Rochovanský. V den jeho narozenin 12. listopadu mu

přišel popřát jménem obecního zastupitelstva starosta František Langr a Josef Gajdušek. Připít si přišli i další hosté.

Rozloučili jsme se

4. října Josef Řihák 92 let (rodák)
prosinec Marie Kovalová 84 let (rodačka)

Z tisku:

Okno do kraje, prosinec 2011: V článku Vojtěcha Cekoty: Na mnoha místech přibyly nové a opravené silnice:

„Největší letos dokončenou stavbou ŘSZK byl nový úsek silnice II/479 v délce 1,8 kilometru mezi obcemi Šarovy a Březolupy. Silnice nyní vede v nové, napřímené trase, původní komunikace kopírující okraj lesa se rekvitulovala. Bylo zde investováno asi 120 milionů korun.“

24. a 29. 9. na ČT 2 pořad proStory: V 25 minutovém pořadu o architektu

Sládečkovi, autorovi úřadovny OÚ Šarovy, byly záběry z naší obce a na obrazovce se uviděli František Langr, Libuše Langrová, Františka Kozlíková, Václav Pajtina, Ludmila Rochovanská a Ludmila Válková. Architekt Sládeček jmenoval jako spoluautora projektu Ludka Del Maschio. Autoři dokumentu dále v titulcích poděkovali Josefu Gajduškovi, Lubomíru Jarcovjákovi a Františku Ondrášíkovi za spolupráci.

Své podněty, nápady, články a fotografie můžete zasílat na sarovec@sarovy.cz

Vánoční přání

**VÁNOCE STOJÍ ZA BRANOU
ČEKAJÍ NA POZVÁNÍ.**

**AŤ V SRDCÍCH PO NICH ZŮSTANOU
VZPOMÍNKY, RADOST A ŠTĚSTÍ.**

TO JE NAŠE PŘÁNÍ.

**RADOSTNÉ VÁNOCE VŠEM
SPOLUOBČANŮM PŘEJÍ VAŠI HASIČI**

**PŘÍJEMNĚ STRÁVENÉ SVÁTEČNÍ CHVÍLE
A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2012**

**VÁM PŘEJÍ
ŠAROVŠTÍ STOLNÍ TENISTÉ**

Vinšování do Nového roku

Přejeme Vám všem, aby i po Novém roce jste ve svých srdcích nadále uchovávali vztah k historii, tradicím a ke svým předkům. Protože hlavně díky zkušenostem z minulosti se můžeme vyvarovat chyb v období budoucím.

Hrad Šarovy je nyní místem setkání

obyvatel několika přilehlých vesnic, popřejme tedy i jemu, ať nejen v jeho blízkosti nadále vzkvétá pouto pospolitosti a vzájemná sounáležitost, která je v dnešní době mezi lidmi stále vzácnější.

Šarovské hejtmanství

Fotogalerie

Drakiáda a Lampionový průvod 2011, foto MF

STOLNÍ TENIS ŠAROVY 2011 foto MF

El. adresa redakce: sarovec@sarovy.cz Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarovech.
Redakční rada: Jana Fuksová, Libuše Langrová, Aleš Fuksa, Martin Fusek.
Grafické zpracování: Martin Fusek. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 11. 2011
Copyright: © Obec Šarovy Náklad: 100 výtisků Cena: 20 Kč e. č. MK ČRE 15185